

nye Regler i Tilfælde af, at der ikke betales, men kun paa at lade dette Spørgsmaal hvile. Jeg vil ikke paastaae, at det er rigtigt, at Vedkommende skal henses i Fængsel paa Vand og Brød til Afsoning af Vidraget; men det er et Spørgsmaal, man senere kan tage under Overveelse, og jeg maa særdeles indtrængende bede det ærede Thing om at være opmærksom paa det Udførelse i, at de Bestemmelser, der nu gjælde angaaende denne Materie, hvilke nu ere meget spredte paa forskjellige Steder, samles paa eet Sted. Det er en Materie, der i Pragis er af mangefaldig Interesse, ikke alene for Vedkommende, der skulle udrede Vidragene, men ogsaa for dem, til hvem de skulle udredes, saavel som for Husbønder og Communer, og der turde være saameget mere Anledning til en Ordning heraf, som disse Sager for Tiden medføre en Vidtløftighed, der i Virkeligheden for den, som ikke sig selv kender, hvorledes det gaaer til hermed, lyder utrolig. Det er en aldeles utrolig Mængde Breve, som expederes besangaaende hvert halve Aar, naar saadanne Vidrag skulle betales, og det forekommer mig dog rimeligt, at man maatte kunne udfinde en simplere og lettere Maade, hvorpaa denne Sag kunde ordnes, saaledes at de Vedkommende, til hvem Vidragene skulle udredes, dog ikke derved udsættes for at miste den Sikkerhed, som de nu have. Denne Vidtløftighed er i den senere Tid bleven endnu mere forøget derved, at det fra Postvæsenets Side — jeg antager med Rette — er blevet gjort gjældende, at vedkommende Underøvrigheder ikke med Postattest kunne frigjøre Breve, hvorved Aliminationsbidrag fremsendes, men Følgen deraf har været, at alle Aliminationsbidrag nu gaae igjennem Amtene, og det er ganske vist en utrolig Mængde Breve, som paa den Maade befordres. Den saaledes flete Ordning har især medført, at der skrives endnu flere Breve, og at Postvæsenet faaer endnu flere saadanne at befordre. — Jeg skal altsaa tillade mig indstændigt at anbefale det Forslag, der er stillet til § 4, og jeg haaber, hvad der ogsaa er udtaalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein), at det ikke skal møde videre Modstand, da det kun gaaer ud paa, at denne Sag, hvis Ordning ikke antages at være

paatrængende nødvendig, men som det dog er af yderste Betydning at faae ordnet paa en hensigtsmæssig Maade, skal hvile indtil videre.

Gad: Det ærede Thing vil vistnok allerede af det 1ste Ord, jeg udtalte ved Sagens første Behandling, vide, hvortil mit Forslag sigter, og forsaavidt som det ikke har været klart for det ærede Thing før, troer jeg, at det maa være klart for det efter de Udtalelser, som kom fra det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein). Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds har fuldstændig Ret, naar han sagde, at Forslaget var begrundet deri, at jeg opfattede Straffen af Fængsel paa Vand og Brød i et Døgn for ikke at være af en saadan Betydning, som man overhovedet antager, at Vand- og Brød-Straf skal have. Jeg tilstaaer, at det er min fuldstændige Overbeviisning, at man med stor Lethed een Dag kunde holdes i Fængsel, uden at det vilde være synderlig anden Straf end selve Indespærringen, saagar uden Vand og Brød — i alle Tilfælde med Vand alene. Straffen paa Vand og Brød er efter min fulde Overbeviisning kun strengere end simpelt Fængsel, naar den udstrækkes i et længere Tidsrum, og da idetmindste til 2 Dage. Naar den ærede Rigsdagsmand derimod har indvendt, at man derved vilde gjøre Brud paa den almindelige Regel, som er opført i Lovgivningen, at 6 Dages simpelt Fængsel skulde opreie een Dags Fængsel paa Vand og Brød, saa er det fuldkommen rigtigt, at Reglen saa ikke altid kommer til at anvendes, men det ligger jo i, at jeg har antaget, at Reglen ikke vil komme til at passe i det Tilfælde, hvor der kun bliver Tale om een Dags Fængsel paa Vand og Brød. Naar det ærede Medlem derhos ansøgte mod Forslaget, at i saa Tilfælde kunde Fængsel paa Vand og Brød kun komme til Anvendelse, naar Døden skulde æquivaleres med 12 Dages simpelt Fængsel, og at man saaledes vilde risikere at træffe temmelig haardt, setop dem, man nærmest havde søgt at begunstige ved Bestemmelsen om, at simpelt Fængsel kan omsættes til Fængsel paa Vand og Brød, saa maa jeg tilstaae, at jeg troer, han tager fejl i saa Henseende; idetmindste vil jeg aabent tilstaae, at jeg ingenlunde har